

Твій спокій пантрує оката сова,
Карпатський мольфар і старі ворожбити.
Тримайся, дитинко, за гасло “Surviva!” –
Ще будемо в мирі і радості жити.

Лягаємо спати, шепочеш “Good night”,
У відповідь лине моє «На добраніч».
Нехай тобі сниться козацький Дунай
І ляльки, у вишиті строї убрані.

* * *

Моїй Чернобаївці

Роками у снах вибухає літак –
Не вірила в те, що ці видива віщі:
Уламки заліза в городі – навіщо?
Не знала, що станеться все саме так.

В моєму селі почалася війна
Розбитими в друзки старими дахами,
Хатами, що чорні дими видихали,
Сусідським будинком без ганку й вікна.

Ніхто не збагне цю скривавлену гру:
Складаються стіни, неначе картонні,
І замість вівса, часнику і картоплі,
Осколки снарядів засіяли ґрунт.

Триває уже двадцять сьома доба
Цього нелюдського зловісного шалу...
Ген місяць нагострений, схожий на шаблю,
Що міцно тримає козак Чернобай.